

133 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 16.XII
1853

HUB, JVS handskriftssamling

Egen Maka.

Tack hjertligt, för att Du är så snäll och skrifer. I går fick jag två bref, hvilka genom slarf af mitt bud legat kvar på posten. I dag fick jag åter ett.

10 Gud vare lof för Er helsa och låte mig få återse Er friska och glada. Sörj för Ville stackare, att han får mera mat, litet bada och Prinsens droppar på tandköttet till qvällarne.

Det gläder mig också mycket hvad Du skrifer om Dig sjelf, ehuru jag väl tror, att deri är något sjelfbedrägeri, som Du icke vet af. Det är så i allmänhet med bref; ty då man sätter sig att skriva dem, får lynnet en stämning, som det dessemellan icke har. Ock Du borde väl eljest älskade barnet kunna säga ett enda litet ord af de många glädjande, Du kan skriva. Äfven beder jag Dig väl besinna, att Du icke alls talar om Din oförmåga, att med ett godt ord, en kyss eller en vänlig blick fördrifva min ledsnad ens då, när jag har de uppenbaraste anledningar att vara missnöjd, och ehuru lätt Du finner mig åter vara försonad. Detta är icke ett fel, som hör till de svåra att förbättra, om blott vilja dertill finnes i hjertat. – Det är också hufvudsakligen detta, som ofta förbittrar mitt sinne, gör mig så öfverdrifvet otålig och orättvis.

20 Blif dock ej mycket sorgsen öfver, att jag nu skrifer så strängt. Hvertill skulle min tystnad häri tjena? Ty Du kunde väl ej hafva glädje deraf, att jag icke med ett ord talte om, det Du skrifer. Ty förställning begär Du säkert icke.

30 Nu kan jag tillägga, att jag med tårfyllda ögon läste Ditt bref och efter slutad läsning varmt kysste det med en välsignelse öfver Dig och en ödmjuk suck till Gud för oss båda.

Låt Calle gå flitigt ut med skridskor och bössa – bara det sker i godt sällskap. Håll också icke de öfriga barnen inne.

Adjö älskade Maka. Kyss barnen från Eder så innerligt älskande

Snellman.

Åbo d. 16. Dec. 53.

40

P. S. Om du icke hunnit afsända de begärda papprena med denna dagens post hit, så låt dem vara. Skrif dock i måndag ett par rader.

Arbeta ej på julklappar sjelf. Men låt Hanna sätta ihop några dockor åt fattiga barn.

134 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 16.XII
1853

50 HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Make!

Helt oförmodat kom jag att skriva detta bref, ty jag trodde att du tidigare skulle komma hem, fören jag fick ditt bref i går och nyckeln till

skåpet, som Petter Snellman var så god och hämtade, han hade skrifvit en färdig fullmakt, och jag tecknade blott mitt namn under.

Af Petter hörde jag att posten afgår i dag Fredag, fastän du skref om Lördagen, Han var så god och låfte <kom>ma i afton efter paqettet. Det är osäkert om Petter flyttar i kammarn hos oss ty han väntar på förordning till Heinola men är osäker därpå, huruvida han slipper dit eller ej.

Calle är hos Cydeniuses på landet, jag som inte viste att Calle skulle fara till dem utan trodde att han skulle fara till något torp, men sedan jag fick veta huru det hängde ihop, och att Cydeniuses äfven sjelfva äro ute på Landet, så satte jag inte i fråga att Calle inte skulle slippa. Men hvarföre han inte frågt Dig förut, förstår jag inte, ty Fru Cydenius sade, att det bra länge varit frågan om den färden. 10

Barnen äro alla friska, Ville var väl lite hes, men jag gaf lite kräkvin, nu är det bra. Jag skickade i dag efter Ingman, då jag var osäker om papren, men ändå fick vi inte reda på, et på engelska språket, utan Ingman tog et på tyska, samma papper.

Ingman sade att han inte kan komma till Julafton, han blef upprörd då han sade, <att de vore et så otrefligt folk, och tårarna steg honom i ögonen, jag tordes inte plåga honom, ty han vill väl helst vara ostörd. 20

Var inte älskade Snellman ledsn för att jag slarfvar så, men Petter väntar och jag måste skynda, Barnen och Han äro i samma rum som jag skrifver, de skratta och hafva så roligt.

Skulle denna tid gå mycket snart, ty alldrig har det förut varit så ledsamt som nu. Hos Helen var jag en afton, ty hon bad mig, men vidare har jag inte varit ute, och inte ämnar jag gå ifrån Barnen.

I dag fick Gossarna sina kälkor, de bad så vackert att få dem, fastän vi vist inte har mycket snö, men ändå så att de kunde dra dem, och de hade så roligt.

Få se om du får släd före, det vore ju bättre, ty huru kan Du skaka i den dåliga schäsen, måtte du inte få lida, för resans skull, jag är inte lugn fören du är hemma hos oss. Farväl nu älskade Make Gud låte allt vara bra hos Dig. 30

Din
egen Jeanette.

Helsingfors Den 16:de Dec.

arnen bedja alla hjertligt helsa sin Pappa,

Stackars Emma Ehrström. Hennes äldsta Gosse som går i Lyseum, var ute att skrinna, och föll på isen, men tyckte att han inte stötte vidare än sitt Knä, men om det var förtjylning eller om det var fallet som gjorde, att han fick inflamatsion i hufvudet, och ligger nu, alldeles ohjelpligt sjuk, och kanske re<dan> är död, modren lär ännu inte veta, ty det gick så hasti<gt.> 40